

Amplify_PersonalUseOnly.ttf
Amplify Personal Use Only

U Čearei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Italčák. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával vela almužien ludu a ustanoviť sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludňa videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzal k nemu a oslovouje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a preláknutý povedal: „Čo je, Páne?“ Odpovedal mu: „Tuje modlitby a tuje almužiny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u isteho Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odštrel, zavolal si dvech sliehov a nábožného učiaka z tých, čo mu boli poskytnutí, všetko im porozprával a postal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vystúpil okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyhladol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vystreženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej väčšiny druhý čtvercočkov, zemplaxov a nebeské utáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, ustan, zahaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nýakym činom, Páne, ved som nikdy nejedol nič poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh cästil, ty nenaďvaj poškvrnený.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vrata do neba. Kým bol Peter u rozpokoju, čo to bol za ľud, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pytalci sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ale Peter premýšľal o videní. Duch mu povedal: „Hľadajú tu traja muži. Ustan teda, zid dolu a bez užania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zistiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Ku ktorí čomu ste príšli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si tú pozval do domu a vysporiadal tuje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň ustal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň príšiel do Čearey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najblížšimi priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vystiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Ustan, aj ja som len ľovek.“ Ale sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Už viete, že Žid sa nesmie spoľať ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým ľovekom. Preto som príšiel bez užania, keď ste ma pozvali. A pytam sa, ku ktorí čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve u tých hodín, čo som sa o tretej hodine popoludňa modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tuja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tuje almužiny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si príšiel. A teraz sme my všetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázať.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naocaj poznávam, že Boh nenaďvá nikomu, ale u každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a ktorá spravodlivo. Synam Israela zoskal slovo a zvestoval pokyn skrz Ježiša Krista; on je Pánom všetkých. Už viete, čo sa počnie od Galilej po krste, ktorý hľadal Ján, dialo po celej Judei; ale Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre urobil a uzdravoval všetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho treteho dňa vzkriseil a dal mu, aby sa zjavil - nie všetkemu ludu, ale svedkom, ktorých Boh vopred urobil nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pili. A prikázał nám, aby sme ludu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanobil za sudsú živých i mŕtvych. Jemu vystávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie kriechov každéj, kto u neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počivali slovo. A veriaci z obrievky, čo príšli s Peterom, žiašli, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Vtedy Peter povedal: „Možé ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení ti, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozhokal ich pokristiť u mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.